

ובאותו יום יבוא מלך המשיח ויקרא חג האסיף, שיכנס הקדוש ברוך הוא בו הגלות של עמו. זהו שפטותיו (ישעה י"א) והיה ביום ההוא יוסיף ה' שניית ידו לקנות את שאר עמו. ויקרא חג הפסכות, שבל שבע הדרגות מ כסות על ישראל כמו ספה, ולכן כל עני הkowski הולכים עם ישראל במדבר בזכות אהרן, ולכן ארבעה עשר כבשים שבכל יום. ובשבועה ימים - הרי שבימים, ויאיר שבימים אור השם, וקדוש ברוך הוא יرحم על העולם. ושעיר עזים אחד לחטא - לכפר על טמאת המקדש שטמאות העולם עובדי כוכבים ומזלות. ביום השני בנגד דרגת יצחק. ביום השלישי בנגד דרגת יעקב. ביום הרביעי ב נגד דרגת יוסף. ביום החמישי ב נגד דרגת משה. ביום השישי ב נגד דרגת אהרן.

ובא וראה, ב חג זה וב חג המצות שבעה ימים שלילאים בהם כל הימים שלמעלה, מה שאין כן בשאר חגים שAKERIBIM בהם מוסף, אלא הינו מה שפרקשו בסוד האמונה, (בראשית ל') מחשף כל בן אשר על הפללות, שלכל אותם שבעה שבע דרגות מקיפות אותם הצד החסיד, החג של המצות ב נגד אברם שבא מחסיד, וכן כל הדרגות שם, שהרי את כל הדרגות מקריב יעקב השלם לצד של חסיד. החג הזה ב נגד דרגות של אהרן שאותו בחסיד, כלם עמו.

הבר אחר - משום של הדרגות וכל הצדיקים, בשיצאו ישראל ממצרים, מקדוש ברוך הוא התגלה שם בכתירים שלו, ועתיד לעשות כן בזמן ביאת המשיח. משום לכך כל הפתרים רמוניים

ובהזה יומא ייתי מלכאה משיחא ויתקורי חג האסיף דיבניש קדשא בריך הוא ביה גלויה דעתיה, קדא הוא דכתיב (ישעה י"א) והיה ביום ההוא יוסיף יי' שניית ידו לקנות את שאר עמו. ויתקורי חג הפסכות, דכלחו שבעה דרגין חפין על ישראל בסופה ובגין כך פולחו עני כי בזוד אזלין עם ישראל במדברא בזכותא דאהרן בגין כך ארבעה עשר אמרין בכל יומא.

ובשבועה יומין ה' שבעה ימים וננהיר שבעתים נהירו דשמשא. וקדשא בריך הוא יرحم על עלמא ושער עזים אחד חטא לכהן על סאיבי מקדשא דסאיבו אומי עלמא עובדי כוכבים ומזלות ביום תניינא לקל דרגא ד יצחק. ביום תליתה לקל דרגא דיעקב. ביום רביעיה לקל דרגא דיוסף. ביום חמישיה לקל דרגא דמשה. ביום שתייה לקל דרגא דאהרן: ותא חי בhai חגא ובחגא דפטירו, שבעה יומי דכלין פולחו יומין דלעילא בה. מה דלית בן בשאר חגין דמקראין בהו מוסף, אלא הינו דוקימנא ברזא דמהימניתא (בראשית ל') מחשוף הלבן אשר על הפללות, די לכל אינון שבעה שבעה דרגין אסחר לון בסטר דחס"ד חגא דפטירא, לקל אברם דאתמי מחש"ד בגין מה פמן. דהא לכלהו דרגין אחר יעקב שלימא לסתרא דחס"ד. האי חגא לקל דרגא דאהרן דאהר זאהיד בחסיד, כולחו עמייה.

דבר אחר, בגין דכולחו דרגין וכולחו זקאיין, בד נפקו ישראל ממצריהם קדשא בריך הוא אתגלי תפון בכתורי וזמן למעבד בן ביומי דיימי משיחא. בגין כך

כאן ובכאן, ונוטלים על אחד שנים שבעה ברכות פאן ממש. לשם על אחד שבעה משאר מוספים, זהו שפטותם (מיכה ז) כיימי צאתך מארץ מצרים אראננו גפלאות. כיום צאתך היה לו לומר! מה זה כיימי? שבל הימים העליונים הודהנו לשם והזדמננו לבאן, משום לכך נפלאות, נ' פלאות, חמשים פלאות, שהר חמשים שעריו בינה פתח הקדוש ברוך הוא להוציא אומם ממש, אבל מופת. ובגני כה באורייתא אדרבר יציאת מצרים חמשין זמניין לקלל חמשין טרעין בדין יעיביד ליום משייחא. ומאי אראננו. אלא אראננו לההוא סבא דחزا בקדמיתא דכתיב (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדולה. בדין

אדום

דבר אחר - ששביל שבעה הצדיקים עמיד הקדוש ברוך הוא להזכיר את כל אמות העולם, ולא ישאר בעולם אלא הקדוש ברוך הוא לבדו וישראל גוי אחד. משום לכך פאן שבעה ימים.

בא ראה שימוש לכך מתחמיטים והולכים, ובוים המשינוי שליטים ישראל לבדם בעולם ומקריבים פר אחד, איל אחד, סוד ההיד. שבעה כבשים - פגנד שבע דרגות. שעיר עזים - אף על גב שבאותו זמן יעבירנו הקדוש ברוך הוא מן העולם, עם כל זה ישאר מפניהם שלא יתבטלו מפריה ורביה. ובאותו זמן יצאו מים חיים ממחכמה העליונה, (זכריה י"ד) חצים אל הים הקדמוני - זה חסド עליון, וחצים אל הים האחרון - זו גבורה מחתונה וגבורת עליונה. בקיזן ובחורף בסטרא דאסא ובסטרא דמי. דלא ישטאר דין בעלם

פולחו בתריין רמיין הכא וקהא וגטליין על חד תריין שבע ברכאנן הכא מהתם. וחתם על חד שבעה משאר מוספין, הדא הוא דכתיב (מיכה ז) כיימי צאתך מארץ מצרים אראננו גפלאות. ביום צאתך קוה ליה למימר. מאי כיימי. דכולחו יומין עלאין אוזדמננו חמשין פלאות, חמשין פלאות. דהא חמשין טרעין דבינ'יה פתח קדשא בריך הוא לאפקא לוין מופת. ובגני כה באורייתא אדרבר יציאת מצרים חמשין זמניין לקלל חמשין טרעין בדין יעיביד ליום משייחא. ומאי אראננו. אלא אראננו לההוא סבא דחزا בקדמיתא דכתיב (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדולה. בדין זמין למחיי פורענותא דאדים.

דבר אחר, דבגינהון דשבעה צדייקיא, זמין דעלמא ולא ישטאר בעלם אלא קדשא בריך הוא בלחודי ויישראל גוי אחד בגין כה הכא שבעה יומין.

הא חי, דבגין כה מתרמעין והולכין. וביומא תמיינאה שלטין ישראל לחוזיהו בעלם ומקריבין פר אחד איל אחד, רזא דיחוזא. שבעה כבשים לקלל שבעה דרגין. שעיר עזים, אף על גב דבזה הוא זמנא יעבירניה קדשא בריך הוא מעלם, עם כל דא ישטאר מגניה דלא יתבטלו מפריה ורביה. ובזה הוא זמנא יפקון מים חיים ממחכמה עלאה (זכריה י"ד) חצים אל הים הקדמוני דא חסד עלאה וחצים אל הים האחרון דא גבוריה מתאה וגבורה עלה. בקיזן ובחורף בסטרא דאסא ובסטרא דמי. דלא ישטאר דין בעלם